

Dosarul nr.3ra-1415/19

Prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul Central (jud: M.Ulinici)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M.Anton, V.Cotorobai, I.Țurcan)

ÎNCHEIERE

24 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului depus de ÎCS „Bemol Retail” SRL,
în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de ÎCS „Bemol
Retail” SRL împotriva Consiliului com. Sculeni, raionul Ungheni cu privire la
contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin
care a fost admis apelul declarat de Consiliul com. Sculeni, raionul Ungheni, a
fost casată hotărârea din 25 octombrie 2018 a Judecătoriei Ungheni și a fost
pronunțată o decizie nouă, de respingere ca neîntemeiată a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 26 aprilie 2018 ÎCS „Bemol Retail” SRL a depus cerere de chemare în
judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Consiliului com.
Sculeni, raionul Ungheni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că este o întreprindere cu
capital străin ce activează în Republica Moldova din anul 2004, preponderent în
domeniul comercializării produselor petroliere prin intermediul unei rețele de
stații de alimentare cu combustibil.

A relevat că la 6 decembrie 2017 Consiliul comunei Sculeni, raionul
Ungheni a adoptat decizia nr. 08/02 „Cu privire la aprobarea taxelor locale pe
teritoriul comunei Sculeni în anul 2018”, prin care a fost stabilită cota taxei
locale pentru stațiile de alimentare cu carburanți (petrol, gaze) ce urmează a fi
încasată în bugetul local în anul 2018, stabilind-o în sumă de 250 000 lei pentru
o asemenea stație.

Invocând ilegalitatea deciziei enunțate, la 26 februarie 2018 a expediat
pârâtului o cerere prealabilă prin care a solicitat revocarea actului normativ, însă

pârâtul nu a răspuns la cererea înaintată, motiv pentru care a fost depusă prezenta acțiune în instanța de contencios administrativ.

ÎCS „Bemol Retail” SRL a solicitat anularea deciziei nr. 08/02 din 26 februarie 2018 „Cu privire la aprobarea taxelor locale pe teritoriul comunei Sculeni în anul 2018”, în partea ce ține de aprobarea punctului 5, poziția 5.13 Stații de alimentare cu carburanți (petrol, gaze) din Anexa nr.1 la Decizie și încasarea cheltuielilor de judecată suportate pe marginea prezentului litigiu.

Prin hotărârea din 25 octombrie 2018 a Judecătorei Ungheni, cererea de chemare în judecată deusă de ÎCS „Bemol Retail” SRL a fost admisă, fiind dispusă anularea parțială a deciziei nr. 08/02 din 26 februarie 2018 „Cu privire la aprobarea taxelor locale pe teritoriul comunei Sculeni în anul 2018”, în partea ce ține de aprobarea pct. 5, poziția 5.13 ”Stații de alimentare cu carburanți (petrol, gaze) din Anexa nr. 1 la Decizie” ce se referă la ÎCS„Bemol Retail” SRL ca fiind emisă contrar prevederilor legii. În rest, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei enunțate, la 22 octombrie 2019, ÎCS „Bemol Retail” SRL a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea actului judecătoresc contestat ce constituie obiectul prezentului recurs cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în referința asupra cererii de apel anexate la dosar, suplimentar invocându-se că la stabilirea cotelor taxelor locale, autoritatea publică locală nu s-a condus de principiile previzibilității și echității (proporționalității) în raporturile dintre unitatea administrativ teritorială și întreprinzător, iar instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâre neîntemeiată, de respingere a acțiunii, pe când concluzia instanței de fond referitoare la admiterea parțială a acțiunii este justă.

Prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile

prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală și având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, Completul va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 februarie 2019 (f.d.104) și a fost recepționată de recurenta ÎCS „Bemol Retail” SRL la 23 august 2019 (f.d.118). Astfel, recursul depus la 22 octombrie 2019 (f.d.121) este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de ÎCS „Bemol Retail” SRL în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că recursul depus de ÎCS „Bemol Retail” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de ÎCS „Bemol Retail” SRL.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de ÎCS „Bemol Retail” SRL se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic